

[Niels Jørgen Nielsen.]

forsyning. Det er nu ministerens mening, at det skal lægges over til ministeren for forureningsbekæmpelse, som skal have kompetencen med hensyn til alle anlæg, der tjener til hovedstadsområdet forsyning med vand, uanset om disse anlæg ligger i eller uden for Københavns og Frederiksberg kommuner.

Når kompetencen i alle landets amter flyttes fra kommunerne, er der logik i også at gøre det for de to hovedstadskommuner, som jo ikke er placeret i noget amt, og så er der vel kun centraladministrationen at flytte den til. Om det vil være formålstjenligt at følge logikken, bør der nok ses lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Det samme gælder lovforslagets bestemmelse om, at ekspropriationer i forbindelse med vandforsyning henlægges til kommunerne. Der ville sådan set være mere logik i, at den myndighed, der har afgørelsen om vandindvindingsretten, også fik kompetence, når det gjaldt ekspropriationer i forbindelse hermed. Men på den anden side er der flere praktiske forhold, der taler for, at kommunerne, som har kompetence til ekspropriationer på andre områder, også får det på vandområdet.

Lovforslagets bestemmelse om en kortlægning af hele landets vandressourcer kan venstre tilslutte sig. Til trods for landets beskedne geografiske udstrækning er der betydelige forskelle i vandressourcerne i de forskellige egne. Alene forskellen på et par hundrede millimeter i den største og den laveste årlige nedbørsmængde spiller en ikke uvæsentlig rolle. Ulykkeligvis er det sådan, at vandressourcerne og nedbørsmængden er mindst i de dele af landet, hvor behovet på grund af befolkningskoncentrationen er størst. En kortlægning af ressourcerne vil være en forudsætning for en planlægning af en hensigtsmæssig vandindvinding og vandudnyttelse, og de betydelige variationer i ressourcerne kan godt gøre det nødvendigt med forskellige bestemmelser i landets forskellige egne. En kortlægning vil tillige kunne give et nødvendigt grundlag for at drage vandproblemernes stigende betydning ind i den aktuelle lokaliseringspolitik, hvad der vil være meget relevant. En sådan kortlægning kræver naturligvis penge. Jeg ser, at ministeren anfører i lovforslaget, at dets gennemførelse vil koste ca. 6 $\frac{3}{4}$ mill. kr., og

det er nok ikke skønnet for højt. Til gengæld bortfalder de hidtidige udgifter til landvæsenskommissioner ved ansøgning om vandindvinding. For den enkelte lodsejer, der har måttet betale, har det ofte været en betydelig udgift — man synes også undertiden en urimelig stor udgift, vel først og fremmest fordi administrationen har været mere omfattende end rimeligt.

Jeg skal slutte med at give mit partis tilslutning til det udvalgsarbejde, som jeg går ud fra alle er enige om at lovforslaget giver anledning til.

Edele Kruchow: Det radikale venstre tilslutter sig forslaget til vandforsyningslov, hvorefter beskyttelse af vandforsyningsinteresser og beskyttelse af overfladevand overføres til lovforslaget om miljøbeskyttelse.

Herudover er der imidlertid i det, der vil være tilbage af vandforsyningsloven, et par nyskabelser. En af dem vedrører kompetenceforholdene, og det er klart, at tankerne heri hænger sammen med den gennemførte kommunalreform. Her har vi i anden sammenhæng erklæret os åbne for nedlæggelsen af sundhedskommissionerne, og vi er derfor her forstående over for, at landvæsenskommissioner og landvæsensretter indskrænkes med hensyn til kompetence. På samme måde er vi indforstået med, at vandforsyningsrådet foreslås nedlagt. Men som hr. Alsing Andersen påpegede, er der faktisk konfliktstof gemt i den nye kompetencefordeling, hvorefter amter og kommuner i visse forhold, når der skal træffes afgørelser, måske kan blive for egenmægtige. Den mulighed, der henvises til i lovforslaget, at så er det ministeren, der skal afgøre, hvorledes sagens udgang bliver, er vi ikke helt tilfredse med. Det vil vi gerne have nøjere undersøgt, og vi kunne også tænke os at få lidt mere at vide om, hvordan man ordner lignende forhold i Sverige.

Jeg skal ikke gentage, hvad de øvrige ordførere har sagt om problemet vedrørende kompetencen, men derimod vende mig til et andet nyt forhold, som jeg synes bør have vor tilslutning — og jeg håber, at det får tilslutning også fra mange andre sider — nemlig dette, at man tager fastere på en planlægning af udnyttelsen af de vandressourcer, vi har. Forholdet er det, at vores land er særlig begunstiget med hensyn til rent vand. Vi